

عنوان مقاله:

نقش جناح گرایی روحانیت در تضعیف باورهای دینی

محل انتشار:

پژوهشنامه تبلیغ اسلامی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

محمدکاظم کریمی - پژوهشگر پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی

خلاصه مقاله:

باورها مهم ترین بخش محتوایی دین هستند و عوامل و زمینه های گوناگونی در تقویت و تضعیف آنها نقش دارند. جناح گرایی به معنی وابستگی به علایق و تمایلات جناح های سیاسی کشور، از پدیده هایی است که در نظام جمهوری اسلامی به دلیل گرایش به سیاسی شدن مضاعف جامعه، مبتلابه اغلب اقشار جامعه به ویژه روحانیون بوده است و به دلیل نقش الگویی آنان در گرایش های اعتقادی و اخلاقی جامعه، تاثیر بسزایی در تغییر و تضعیف باورهای دینی افراد ایفا می کند. نوشتار حاضر با هدف آسیب شناسی جناح گرایی روحانیون، کوشیده است با رویکردی توصیفی تحلیلی و با استناد به میراث دینی، چگونگی اثرگذاری این پدیده و پیامدهای آن بر تضعیف باورهای دینی اعضای جامعه را گوشزد نماید. ارزیابی نهایی آن است که جناح گرایی روحانیت دست کم به دلیل داشتن پیامدهایی مانند کاهش اعتماد به روحانیت، رواج تساهل و تسامح در امر دینداری، گرایش به اندیشه های رقیب، تنزل منزلت آموزه های دینی و کاهش تحمل پذیری و طرد متقابل، می تواند بر باورهای دینی اقشار گوناگون جامعه تاثیر منفی برجای گذارد.

کلمات کلیدی:

روحانیت، سیاست، جناح گرایی، دینداری، باورهای دینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1562899>

